

удосконалення механізму надання бюджетних дотацій. Варто зазначити, що проаналізувавши нормативно-правові акти, які регулюють державну підтримку тваринного сектору, можна дійти висновку, що здебільшого мова йде про велику рогату худобу. Таким чином, поза увагою законодавця залишаються ряд інших об'єктів передбачених Законом України «Про племінну справу у тваринництві».

Окремо варто констатувати увагу на тому, що незважаючи на важливість питання підтримки суб'єктів господарської діяльності у сфері тваринництва, державою досі не прийнята загальна програма підтримки тваринництва.

Література

1. Про племінну справу у тваринництві: Закон України від 15 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – №2. – Ст. 7.
2. Погрібний О. О. Аграрне право України : підручник / О. О. Погрібний // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://books.br.com.ua/themes/7/50>.
3. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з торгівлі племінними (генетичними) ресурсами, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин: наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 1 жовтня 2012 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1752-12>.
4. Про затвердження Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1158-2007-п>.

УДК 347.4 (043.2)

Петросян М. А., студент,
Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Новак А. А., студент,

Юридичний факультет,

Національний університет ДПС України, м. Ірпінь

МОРАТОРІЙ НА ЗАДОВОЛЕННЯ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ

Господарський суд має право за клопотанням сторін або учасників справи про банкрутство чи за своєю ініціативою вжити заходів до забезпечення вимог кредиторів.

Однак вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів не є єдиним можливим засобом збереження майна боржника. Процедура розпорядження майном передбачає й інші механізми, які дають змогу зберегти майно боржника і тим самим забезпечити вимоги кредиторів. Зокрема, ці

механізми реалізуються у контролі за діями керівника, якщо тільки за погодженням розпорядника майна, в межах яких керівник тільки з дозволу розпорядника може виконувати певні юридичні дії, а також у разі введення мораторію.

Одним із заходів щодо забезпечення грошових вимог кредиторів є мораторій на їх задоволення, який передбачений ст. 19 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» [1].

Із моменту порушення справи про банкрутство суд уводить мораторій на задоволення майнових вимог кредиторів. Мораторій на задоволення вимог кредиторів – зупинення виконання боржником грошових зобов'язань і зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), термін виконання яких настав до дня введення мораторію, і припинення заходів, спрямованих на забезпечення виконання цих зобов'язань та зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), застосованих до дня введення мораторію. Мораторій на задоволення вимог кредиторів застосовується до вимог кредиторів щодо відшкодування збитків, які виникли через відмову боржника від виконання правочинів (договорів) у процедурі санації, у порядку, передбаченому Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Мораторій на задоволення грошових вимог кредиторів вводить заборону на самостійне погашення боржником заборгованості перед кредиторами.

Б. М. Поляков зазначає, що зміст мораторію значно ширший, ніж це визначено Законом, який стосується майнових прав як кредиторів, так і боржника. При цьому основна мета, з одного боку, полягає у відновленні платоспроможності боржника, а з іншого, — у погашенні боргу кредиторам [2, с. 67].

Мораторій на задоволення грошових вимог кредиторів підлягає обов'язковому виконанню навіть тоді, коли порушує інтереси інших державних органів. У зв'язку з цим Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» передбачено, що активи боржника, які перебувають у податковій заставі, можуть бути звільнені господарським судом з податкової застави, про що виноситься ухвала у судовому засіданні за участі органу державної податкової служби.

Мораторій на задоволення грошових вимог кредиторів не вводиться при спрощеній процедурі банкрутства, оскільки одночасно ухвалюється постанова про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» передбачає спеціальний мораторій, у якому відповідно до ч. 1 ст. 23 зазначається, що з дня ухвали господарським судом

постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута. Прикладом є Постанова Верховного Суду України від 15.11.2010 р. в справі № 35/19-10).

Боржник не може бути позбавлений права після виявлення всіх кредиторів, одночасно, протягом певного періоду провести розрахунки з усіма кредиторами, грошові вимоги яких включені до реєстру.

Аналіз ч. 4 - 7 ст. 12 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» дає підстави зробити висновок, що на всі грошові вимоги кредиторів, включені до реєстру, за винятком другої черги, мораторій поширює свою дію, а відповідно до ч. 2 ст. 14 цього закону вимоги конкурсних кредиторів, що заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не розглядаються і вважаються погашеними. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

Отже, основна мета мораторію — зберегти майно боржника для відновлення його платоспроможності, а за неможливості — відповідно до черговості задовольнити вимоги кредиторів. За таким самим принципом побудоване законодавство про неспроможність і у зарубіжних країнах.

Література

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 22.12.2011 р., зі змінами і доповненнями // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 32–33. – Ст. 413.

2. Постанова Верховного суду України 15.11. 2010 р. в справі № 35/19-10).– Єдиний державний реєстр судових рішень. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua>.

3. Поляков Б.М. Деякі питання застосування мораторію в судовій практиці / Поляков Б.М. // Санація та банкрутство. — 2005. — № 2. — С. 67–69.